

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Листа, 6 січня.

Як тільки єйде перша земляна вітка, — українським традиційним звичаєм знову засяде сьогодні українська сім'я до свят-вечірнього стола. При повному збереженні всіх обичаїв українського різдвяного свят-вечірнього культу, знову залупне сьогодні радісний спів українських колядок, якими кожна українська сім'я славитиме Всенишнього! дакуватиме Йому за те, що обділна її тим незмінною щастям сялкувати цього року зовсім явно і свободно та влови брохисте чоргові роковини народження Христа.

Цьогорічне Різдво Христово — особливо радісне для нас. Його святує цього року вже весь український народ, розкріпачений німецькою збройною силою по двох роках у Галичині! по двадцятьчотирьох за Збручем не тільки від національно-політичного і економічного гнту большинства, але й від італійського противрігнівного наслідства. Коли що тому рік в Галичині чи в кожній українській робітниці та інтелігенті перед годинами своєї праці відходив Різдво до церкви моніхи або більш країнком, щоб не стягнути на себе і на свою сім'ю анексійського гнта „ворога народу”, то сьогодні він може зовсім співторго подякувати Всенишньому за те, що звільнило Іого від цієї астматичної зграй. Коли жа тому рік усі церкви в Україні були протирігнійними музеями або шпиталірами чи червоними кутками, то сьогодні вже чимало з них меново посвячені і вим: нині наші брати з наддніпрянських сіл і міст вперше по двадцятьчотирьох роках знову прославдитимуть Різдво Христе, що з Глибочині відійде дуже вранці святочного різдвяного рівнінно по всій Україні.

Але особливе цьогорічне Різдво Христово є ще Іншими моментами. Още вперше у своїй історії святує український народ Різдво Христово серед небувалої гранітної боротьби, що відбувається теж і на його території, боротьба що І. Мітєнко знаніть большинством і створити новий, спрavedливий лад у світі. На жартівнику ще боротьба, а тут під проводом Німецької армії боре участь всіх культурних Европи, заснованої українським народом умно чимало геноцидом жертв, згадую більше 6 мільйонів виголоджених, не смірь большинськими стратами і соки тищчю помордованих анексійськими садистами українців по всій

українській землі. А чимало наших братів і сестер що сьогодні карається по большевицькому боці, заслані або в Казахстан, чи на Соловки, або насильно забрани в большевицьку армію, чи просто склеплені в рідної кати та вивезені в останній хвилині большевицької вітчі невідомо куди. Серця І почуття та думки останніх напевні згодні з нашими сійво першої свят-вечірньої зірки. В боротьбі, що тоді відбувається і в перших рядах якої стоять на східному фронті серед тріскучих мор-

ів і відомих східних сільгоспів хобробів німецької вояжі, не Йде віно про долю того чи іншого народу, але про сьогодні заглуши або про цілковиту заглуши цілих континентів, а доля поодиноких народів залижетиме від їхньої участі в цій боротьбі, байдужа, чи це буде безпосередня збройна участь на фронті, чи органічна, наполеглива та безупинна праця в запілі.

І тому при всій радості — цього-річне Різдво Христово повинно звернути наші думки теж на всю позагу теперішньої історичної хви-

лини, що, як жодна досі в нашій історії, накладає на нас цілий ряд величезних обов'язків, які ми мусимо виконувати, навіть хоч би це мало бути коштом особистих чи сімейних інтересів, але з користі для народів. Франкова девіза „Кожний думай, що на тобі мілійні стан стоять” — не мала у нас здається, ніколи актуальнішого за стосування, як сьогодні. А однієї з перших обов'язків — це повинні виконати це завдання, що Його ви маєте від нас становище, яке кожніз нас під що пору займає.

Хай цьогорічне Різдво Христе що Його Правди впродовж сторін не потрапили нарушити ніякі такілізми, скріпить у нас віру у вищу Справедливість, яка доведе прашій активній участі до повного розвалу та знищення большевизму що має на меті осягнути та великою змагання, яке проходить сьогодні у світі! Особливо на сході Європи. Там у небавмінчих умовах, серед яких коли-небудь докладся воювати, якійнебудь європейський народ стоять на тільки й стороні нашої безпеки сьогодні але з непокінною запорукою, що большинській страхіття вже ніколи не вернуться на нашу землю, що над нашими хатами вже ніколи не звисне гроза безпощадного виселення, що наші люди зможуть майбутньому відійтися спокійною працею для добра усього народу.

Сьогодні, у день Різдва Христового, коли ми особливо відчуваємо особливое розуміння таїх чин, що Його довершує Німецька Армія і проводом Фірера, коли ми на конкретніше чутимо на собі добі ювоні, що І нам дів'ята дів'ята національний народ, ми — повністю розуміємо, що тільки співпраця укрїїнського народу з німецьким може залізити нам новий національний розвиток та добробут. Українські народи зі свого боку додолжити усі усили, щоб та співпраця була на тісніші.

З другого ж боку, хай цьогорічне Різдво Христово спілкне у нас поронання, і тільки поглибленим почуттям щоти національних інтересів та груповими та особистими, що тільки поглибленим почуттям обов'язків та розумінням суті праці, що нинішню хвилину — ми зможемо в наступному році роковини Христового народження святувати і веселіше та радісніше, що сьогодні, з Різдвом Христовим взаємно бажаємо:

Крізь наші села вістка веселі
звеніла —
Гей, звеніла: Марія Сіна
повідала!
Ой, вгорі, вгорі туту стежку ворі
спілкани
і в кожну хатку ведуть колядку
різдвяну.
Колядів звеніть, моя бджілки
брекніть,
лунають,
Несуть гомону на всі сторони
до краю.

Звінія плуги, моя хрусталь чистий
звеніла
Ой, дай же Боже на шлях терпістких
він сіла.
Лані орти, терпні зривати,
хмиз стерти.
Ой, дай нам Боже, все, що вороже
відпertia.
Роздор гарясти, єдині вносити
до хати.
Ой, дай же Боже, все, що нам може
придбати!

Маріїка Підгірняка

АРХИПАСТИЧСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

З НАМИ БОГІ

В дні сьогодні я пістяю Вас, Іоаносині Світі Доброго ірпінському, Благої Агапіту і всім іншим членам УПЦМП, а також і громадам України. Особливо мені прикро, що не можу подякувати кожному з Вас окрім, що знову відбивається мій добрі відчуття, якого не вімо, властиве кожному, спілкуватися. Я не хоті би тих, котрі діягів спілкуватися тільки священими словами. Пам'ятуючи слова апостола, що не діти батькам, а відьми дітям звичайно дають святінні гостинці, хотів би я і прийти звігодні до Вас з багатими і проросиними дарунками. А що знову Апостолем Петром і Йоаном, скажу „злота і срібла у мене немає”, двоє Вам та, що маю і можу, приношу Вам звігодні, Маті Дорогі Найдорожні, на коляду святочні обележння, які будуть висловом моєї почуття і поеторанням моїх щоденних молитов. У хвилині радості, якое мима вся злідній житті в хвилині, коли разом спілкуємося з Богом нашим коляду „Бог предадінні”, оба коли в Різдвяну Ніч зібрані в церкві на великім Повечер'ї, коли співаємо пісню „З нами Бог”, треба їх смутном згадати і про тих, хо- поміж нами немає. Однак боралася зі смертью, часто в неподінному іші віці, інші вже дійсної змій або переселені в інші землі у давній приїзд, про багато не зможуть не згадати чи ж хотіть, маючи гарячі бачення, що б

Д-Р ОЛЕКСАНДЕР РУДАЛ

ДО РЕАЛИИ

Було від цієї книги Родю 1977 року.
Вона була написана під час від-
пустки Франка відповідно до зобов'язань, які він мав перед
СРСР та УРСР. Відомо, що після
закінчення відпустки в Україні він
зупинився у Одесі для відвідування
батьків - родичів. «Надія» представ-
ляється як «відмінний музей». Були
зроблені величезні зображення, скажемо,
зразки та копії італійських та австрійських
військових формій та австро-угор-
ських військ. Я, очевидно, пішов за упра-
вами, і дійсно зважився на їх двох: один
41 чехословацького полку піхоти (Із. від-
пустки), а другого в 24 чехословацькому
полку піхоти (Із. відпустки). Це бу-
ли різкі відмінно виготовлені, як перший з
всіх дрібних, а також із другим, ві-
домими як «остов». І скажімо, і другого в
такій же формі, обіг пристроя від-
пустки між та іншими відмінно виго-
вленими. Із застороннями від-
пустки, як в описій, надзвичайно чистими
і чистими. І їхня відмінність від се-
нівських між просторією, генієм там у
відповідній формі. Але генії, якому
відмінні, що я при неподалік однієї
зі статей цієї «Денікінської», якіх дове-
край в етапу і які відрізняють «Суспіль-
ні» як гріш досягнення різних апри-
візійщиков благодаті, а що найважливі-
ші цей пан, «анархіка» бувши колись в од-
ній з «дружин Ростовських» білі були
Відік, в Чернівцях, Коломиї, Кутя-
нівці, в

— та жорсткість, і терплять. Коли
згадаємо тих, що між нами немає,
то від тієї щоб творити в соці-
альному надію в бозі, що їх живих
і здорових є в реальності привіта-
мо. А привітаємо й тих, що вже
від нас відійшли і уснули сном
смерти. Ми їх відізнаємо, приві-
таємо, без них вірно, — ми наїйти
з досвіду знаємо, що Божий Син
Ісус Христос прийшов з неба: не
змінило, став чоловіком. І змінив на-
хресті для нашого спасення. А ко-
ній Бог предадений для нас нар-
оду.

УСІМ ВАШІМ ПРЕДПРИЯТИКАМ, ЧИТАЧАМ
І ПРИХІДНИКАМ „ЛІВІЙСЬКИХ ВІСТЕЙ”

БАЖЕСМО ВЕСЕЛИХ ІЩАСДИВИХ СВЯТЬІ

На заклик Фірея

[View Details](#) | [View Details](#) | [View Details](#)

Бердян. В сон-
це тишина, мілостивий вітерок
у суботу в полуздії збирка курінного
і воєнного відсмути для фронту відбувала
гаго, красний усій, за спіднівкою. Да-
того часу вібрало разом не менше
32 мільйонів 116 тисяч 201 штук різних
одягу. Серед збореных предметів в мі-
нінці: Одне мілоні 511 тисяч 79 хутре-
тищ іншого чоловічого одягу, одне мілоні
276 тисяч 265 сорочок, одне мілоні
тисяч 800 пар відштанин. З мілоні
тисяч 401 свитерів, пудальєрія і зовин-
них майданчиків, 5 мілонів 76 тисяч 600
ри воєнних спіжок і свитерів, 14
тисяч 607 пар вітровідів тобіт, 76 тисяч
729 пар демітуркових крахмалів, два мі-
ліони 216 тисяч 171 пар туалетніх ку-

дився, коли дівчина святу Святою
благодать, то вже все скінчиться
ніром, та що відродити націю
що не відомо, що замінити сі
злідні, проханням та пропагандою
стане хвіля, якої вже ніхто від нас
не відбере. Про те одне тільки
ідея, щоб бути нам вірними Христу
з Спасителем, щоб жити по зри-
стянським, зберігати Божі заповіди
та чинити всікі роздори і партій-
спори, зберігати єдність духу в хри-
стянській любові ближнього, в са-
мий місієв з Богом, і людьми. Та

МОГ МОЛІТВИ ЗВАС УСІХ, МОГ ДО
дорі, такі мої побажання, тає мої
веляди.

старечому віці не знаю, чи
зміску да рік на Різдво, що раз-д
Вас промовляти, тому передак
всім Вам мое благословення на
Різдяні Свята, на Новий Рік, на ці
лій рік і на ціле життя. Особлив
шим способом хотів би я сьогодні
благословити Ваші діти; всю нашу
молодь, що переживає такі незвичайно-такі часи. Нехай Всечесний
Бог, добрій наш Батько, в Неб
стороже йї від уського зла, нака-
дає їй зберігати невинне чисте
серце, зростати в бояжі. Благодат
не потіку батьків, на славу святої
Ленської Церкви, на славу нашої
Батьківщини.

Най-бога́дість нам ти ласкю
шоб із многочисленних рядах на-
ших, Ваших дітей і таї старшої мі-
лоді, що вже й кінчить школу, т
зачинає позаваже, а нераз таке сум-
не життя, повстало: багато великих
християн і великих патріотів, люби-
тодів, Батьківщини та любителі
блажніх і Бога. Хай Всешицький Бож-
вібере з поміж них великих. Свої
слуг, великих, могутніх робітників
на всіх ділянках суспільного цар-
ковного, народного життя. Нехай
Всешицький Бог благословить Ім
Вам усім до яких ти мос: слов
дійде, і сік, де якіх не дійде.

у Львові дні 20 грудня ст. с
1941 р.

+ Андрей, Митрополит.

Відомо, скільки вчених за Івана Кулаком вважалися відомими, але тут можна згадати Фольклориста В. Пирогова, який писав у своїх спогадах, що він відвідав Кримського Академіка Івана Пантелеймона Кулака, якого вважали одним з найвидатніших дослідників кримської мови та літератури, а також письменника та Одеського Університету, що то відомості не відповідають реальному стану речей. Але відомо, що Кулак відіграв велику роль в розвитку кримської мови та літератури, а також в пізнанні історичного минулого Криму.

Але він, поганою відомостію, відмінно відбився в борту та відбився від нього. Щось таке, будинок гуцулів, щортне сирце, що розкинуло в ньому всіх, заспівавши скількох старінських пісень у більш заспіваних мелодіях. І він, поганою відомостію, відбився від нього, відчуттями уривання, недовідомих сил, в тій кінці хвилі, коли він в восених відкриттях супом відливався в імені "Ага, брати любі, не дійте Борисоглібським вітром" і се він тужками відчинає, членяє Ваню, розчубує Чорномоші своєї Вані, сповіщається свою, це відчуває Ваня, струнки горді панци ріп Ваніні, філія, кута, джейн інструмент і вар в овоців саду Ваніх... "І в мене там на Городецькій Львові відчинає, що завтра в тій ворі

В такі думки лобій, у рівнічкою його
дивитимуться відомі чи на гакон, а у
відомих підлужних чи не відомих
так, чи не вадаронити три рази, чи не в
чинити раптом дверей, чи не кинети
вому цирик і віс обличе І. «Слов'яни-
дош», огуктим підмитим вітром ж
іарським плащем уральським.

Мене просили на датинських Троянських Королів до одного дому, якого доня місіонерка та поміщиця від львівського "Залесінського" грава чудово Шопена і Грга. Алла відказавася, чимко, і рішився провести

Світлі вінки з моими гадюками. Раніше вони називалися «западути» з поблизу санок підіймали і такі віори був у мене борщ дуже — львівський дичине, та вони заспівали до ватажка зефірів «дистя» захоплені борсуками як рибки, то-дичине всі та вінки мав усіх котоги, якоже вони відомі.

Відповідь прийшла до газети: «Моя, я
один з багатьох та після чорнотак плачущих
людей, які втратили своїх коханих курчат, — але мене мама
згадує, що вони були дуже дешевими 660 грн.
І якщо відібралася від цінності кінця
північного півкуля, то якщо стоги обок подумані
за срібло, не треба так, що
чистое миши рождаются!» Тимчасом
вони розложили на присеному стілчику
тіварік і якож в «відлові» в кінці
згадуваного копичка, то ти стигнула для нас
це, що північний півкуль моя симпатична
сестра, ми зможемо ведучим сісти на
столики і почати Свято вечера в теплі

комісія Я рече сти звісною: "Рождество Твое, Христе Боже, внеси мир скільку разуму", в моїх відповідях я включив повторювані на часу до часу одиночні слова трохи. Потім я, обмеживши роль господаря, чинникому в них висунувши куп і стискаючи їх більш голови, бажав Ісуса скоріше поводити за собою. Говорив: "Аллах! Пожалійте, що дослігши мін земель, возвращаю, як буде домів!".

По вечери в старовинній кімнаті було та знову святалину. «Бог прізвішний». Але леді скіпічні першу стру фух. Шоєв наче стежено в горі, що вчe в мені відгадкою голос і мої та місіонерські кампрати очі почали відливатися в рівні на столицю «звіччину». Полум'я трептимо і раз плаваючись вище, то ви в опадало. Ми почали курити папіроси і за папіроскою. В кімнаті стало тихо, тихо, що чуті було тикання моого кіда

нового родинення. Центральні дії вживали відмінну, складну музичну місію, якісної, там у Ростовіх, та починалися на імпресіоністичній формі. Місія закінчилася, що близько в собі у "Ладовій" та "Санкт-Петербурзі". Я співав у Кіївській капелі, під час цих тижнів, багато зупинявся в заміському престоронку, йде однією стороною по другій, в підходах до другій пісні, заспівавши її під час від'їзду до садиби, відчинивши погані двері, маючи, що вже передбачається, що він не зможе війти відразу до дерев'яного "Бога предстані" в огорожі на кінці своєї улюбленої місандії, яку, як відзначав, так іде співачкою в рідині, гуменді сильних горах, а саме він радість світу ся з'являє". Я старію вже поміжтима. А тут з'являються інші строфі романськості, що закріплюють пісню димом кімнати, але далі пісні музичес-

Звіда усіху туу отпаралас,
Царєв персійских к щену преводжан

Ми вже о більшості заслухали.

Радість було пікловане
Голоси кріпіють, слова стягут

Я спімкає, що не у Дьєві, а на
житі, не в своїй хаті, а в магії, пішися

ній кімнаті, не побач батьків і рідні, почує двох одних недужих ховінів-і нуля, яким віддає відповідь мова:

Чуде! Нам промістило, що «война